

Bájka o líške a strapci hrozna

Líška raz na prechádzke natrafila na krásny vinič. Dlho obdivovala plné strapce, z ktorých sa na ňu priam usmievali zrelé bobule hrozna.

„Aké prekrásne ovocie!“ výskala. „Aké voňavé strapce plné bobúl sladučkých ako med! Ešte nikdy som nevidela takéto lákavé hrozno!“ Natáhovala sa za ním, ako len vládala, ale zbytočne. Vinič narástol do výšky a ani najnižší strapec bol pre ňu privysoko. Nadskakovala, aby ho dosiahla, ale darmo hopkala ako taká kobyľka, nič tým nedosiahla.

Začala hľadať nejakú dlhú palicu, no bezvýsledne. V krajnom zúfalstve sa pokúšala prikotúľať k viniču skalú, na ktorú by si stala, aby hrozno dočiahla, ale skala bola taká ťažká, že ňou ani nepohla. „A načo sa to ja trápim? Veď bobule sú maličké, nestoja za námahu. Vidno, že hrozno je ešte nezrelé, určite je i kyslé. Aj keby mi ho na tácní ponúkali, nechcela by som ho!“ povedala a nespokojná odišla.

***Ponaučenie:** Za hanobením sa často skrýva závisť. Závistlivci neraz predstierajú, že sa im to, čo nemôže byť ich nepáči.*

Bájka o psovi a kúsku mäsa

Pes našiel veľký kus mäsa a niesol ho v zuboch, že si to niekde v pokoji zožerie. Prišiel k potoku, ponad ktorý viedla lavička a pustil sa po nej na druhú stranu. Uprostred zastal a pozrel dolu. Z vodnej hladiny hľadel na naň jeho vlastný obraz. Pes si neuvodomil, že vidí sám seba. Myslel si, že pozerá na iného psa

s kusiskom mäsa v pysku. "Jeho mäso je väčšie ako moje" pomyslel si pes závistlivo. "Vytrhnem mu ho a ujem" A tak otvoril papuľu a pustil svoje mäso, ktoré čľuplo do potoka a kleslo ku dnu .

***Poučenie :** Uspokoj sa s tým čo máš.*